2

INFORMATOR

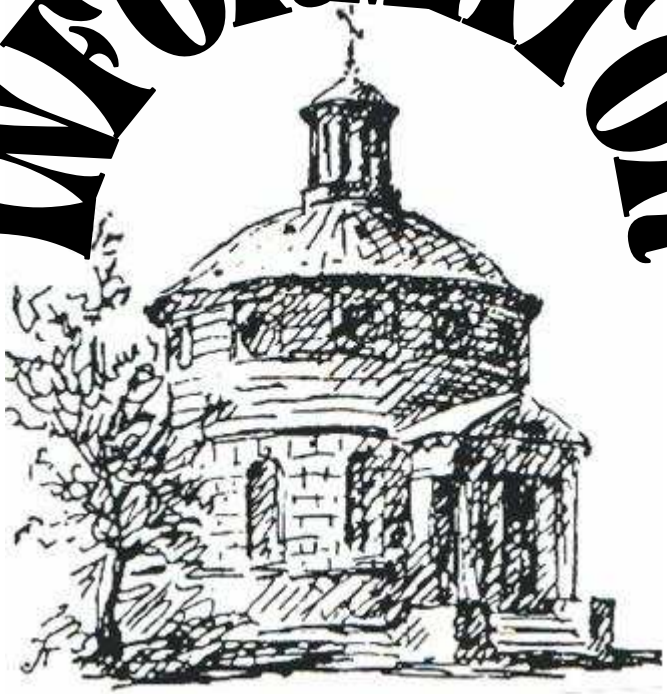

PARAFII EWANGELICKO-AUGSBURSKIEJ ŚWIĘTEJ TRÓJCY W WARSZAWIE

WIELKANOC 2011

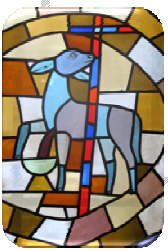

Nr 2(57)2011
www.trojca.waw.pl

Tekst:
Ewangelia Jana 13,14-15

Drogie Siostry i Bracia

Niedzielą Palmową rozpoczęliśmy Wielki Tydzień. Wraz z całym chrześcijaństwem możemy powiedzieć za naszym Panem: *„Oto idziemy do Jerozolimy, i wszystko, co napisali prorocy wypełni się nad Synem Człowieczym*" (Łk 18,31). Wielki Tydzień prowadzi nas do Jerozolimy i jest to droga trudna, pełna smutku, dramatu, bezmiaru cierpienia i śmierci.

Czas liturgii prowadzi nas na drogę za Chrystusem – otwierają się przed nami słowa, czyny i gesty, które, na pierwszy rzut oka mało znaczące, pozwalają jeszcze głębiej przeżywać z Jezusem i dla Jezusa drogę do Jerozolimy. Jeśli wyruszymy wraz z Chrystusem w tę podróż, nie pozostaniemy tacy sami. Dotkniemy się świętych tajemnic, ujrzymy chwałę i doświadczymy wielkiego miłosierdzia, które Bóg objawił i podarował każdej i każdemu z nas w swoim Synu.

W liturgii Wielkiego Tygodnia, rozważanych tekstach biblijnych i wyśpiewanej modlitwie stajemy przy Zbawicielu, który dokonuje rzeczy wielkich, czyniąc – zdawałoby się – tak niewiele. W pamiątkę ustanowienia Sakramentu Wieczerzy Pańskiej Chrystus obmywa swoim uczniom nogi – ta Boża diakonia w wymownym geście obmycia ukazuje bezgraniczną miłość Boga do człowieka. Syn Człowieczy dokonuje czynności zarezerwowanej w kulturze semickiej dla niewolników. Uniża się. Staje się sługą – dla nas. Pięknie wyraża to starochrześcijański hymn, który odnajdujemy u ap. Pawła: *„Lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem, uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej.*" (Flp 2,6-7)

Ofiara Chrystusa jest radykalnym i nieodwołalnym Bożym 'tak' dla człowieka, jest wołaniem Boga o nawrócenie człowieka, wołaniem, które zostało objawione w cierpiącym Słudze Pana. Jezus porzucił tron niebios, pozbawił się chwały, która mogłaby zachwycić ludzkie oko, i stał się tym, od którego odwraca się wzrok (Iz 53,2-3). Dlatego w niektórych Kościołach luterańskich na początku nabożeństwa

wielkopiątkowego ołtarz – symbolizujący Chrystusa – pozbawiany jest nakryć, ogałacany, aby przypomnieć uniżenie Pana, unaocznić to wielkie wydarzenie, o którym wtedy, jak i teraz świat mówi: *„Twarda to mowa, któż jej słuchać może."* (J 6,60)

W gestach, czynach i słowach Chrystusa ukryty jest sam Bóg. W gestach, czynach i słowach Chrystusa objawiony jest sam Bóg. Owo ukrycie i objawienie rozpoznać możemy jedynie wiarą. Możemy je również w cudowny sposób doświadczyć w Sakramencie Ciała i Krwi Pańskiej. To właśnie w nim Boża diakonia objawiona zostaje pod niepozornymi darami chleba i wina, to właśnie tutaj spotykamy żywego Chrystusa, który przemienia nasze serca, obmywa nas z grzechu tak jak dawniej umył nogi swoim uczniom. W Eucharystii Bóg obdarowuje nas darami swej łaski, abyśmy również w naszym życiu mogli siebie nawzajem obdarowywać – świadectwem wiary i diakonią wobec potrzebujących.

Drogie Siostry i Bracia! W *Informatorze Parafialnym* znajdziecie wiele wiadomości o naszym życiu zborowym. Przeczytacie o służbie na wielu płaszczyznach życia kościelnego, wykraczających poza ramy pracy parafialnej. Są to często działania mało widoczne, ale przynoszące owoce – Bóg z nawet najmniejszych czynów potrafi dokonać rzeczy, które uczą nas pokory i jeszcze większego zaufania w Boże prowadzenie. To kolejny powód do chrześcijańskiej radości, która wyrasta z wdzięczności za niepojętą miłość dokonaną dla nas i za nas na Krzyżu i w Zmartwychwstaniu Chrystusa: *„O, dla rozumu niepojęta jest Twoja ku mnie miłość święta. Twe ukochanie!"* (ŚE 587,3b).

Życzę Wam, Waszym Rodzinom i Bliskim twórczego zatrzymania i wejścia w tajemnicę wiary, która nie tylko zmieniła historię i przyszłość ludzkości, ale również zmieniła i wciąż zmienia Wasze i moje życie. Niech Ukrzyżowany i Zmartwychwstały Chrystus wypełni Was swoją miłością, która zwyciężyła grzech i śmierć. Chrystus zmartwychwstał!

Wasz w Chrystusie

ks. Piotr Gaś, Proboszcz Parafii

STARY OBRAZ

W Informatorze Parafialnym 5/2009 ukazał się artykuł ks. dr. Włodzimierza Nasta opisujący obraz „Ukrzyżowania", znajdujący się na ścianie kaplicy na piętrze, w której odbywają się szkółki niedzielne. Obraz od lat nieeksponowany, zmęczony upływem czasu, nie mógł doczekać się dłoni, które w odpowiedni sposób zajęłyby się podniszczonym zabytkiem naszej Parafii.

Zainspirowany artykułem ks. Włodzimierza Nasta i zmotywowany przez Kuratora Parafii pana A. Weigle, podjąłem się działań, mających doprowadzić do konserwacji „starego obrazu" i renowacji pięknej ramy, w którą obraz jest oprawiony. Celem było przywrócenie blasku przedstawieniu „Ukrzyżowania Chrytusa", aby odpowiednio wyeksponowane, wpływało na oglądających.

Dzięki pomocy Stołecznego Biura Konserwatora Zabytków – z którym Parafia współpracuje w wielu obszarach - podjęto działania mające na celu umieszczenie obrazu w Rejestrze Zabytków. Wykonana została tzw. „biała karta" obiektu zabytkowego, zawierającą podstawowe informacje o zabytku. Jednocześnie opracowana została opinia rzeczoznawcy – konserwatora dzieł sztuki. Z pomocą przyszli nasi parafianie: pani Elżbieta Blanka Tiunin-Linnert wraz z panem Pawłem Tiuninem. Wykonane zostały badania nad płótnem obrazu, na podobraziu, chemicznymi materiałami określające stan i wiek obrazu. Niezbędne prace dotyczyły również ramy obrazu. Wyniki zaskoczyły nas zupełnie…

Przedstawienia „Ukrzyżowania Chrystusa" należą do najczęstszych scen malarskich, obecnych w przestrzeniach kościelnych. O ile jednak we wnętrzach kościołów rzymskokatolickich mają liczną konkurencję w postaci przedstawień maryjnych czy historii świętych, o tyle w kościołach

ewangelickich bardzo często „Ukrzyżowanie" było centralnym przedstawieniem na ołtarzu. Ukształtował się nawet tzw.: *ewangelicki układ malarski* – nad mensą ołtarzową było przedstawienie *Ostatniej Wieczerzy*, głównym przedstawieniem było *Ukrzyżowanie*, a ponad nim *Wniebowstąpienie* lub inna scena malarska związana z Ewangelią.

„Stary obraz" znajdujący się w naszej Parafii przedstawia „Ukrzyżowanie Chrystusa" na ciemnym tle. „Zwiastun Ewangeliczny" nr 3 z r. 1864 na s. 60 i 61 w "Historyi Zboru Ewangelicko-Augsburskiego Warszawskiego do roku 1793" zamieszcza następującą informację: *„W zakrystyi... umieszczony został nad ołtarzem dawny obraz olejny, który poprzednio był w kościele, wyobrażający Chrystusa na krzyżu. Jest to malowidło C. Coli, Włocha, z r. 1675." Z kolei w nr 4 "Zwiastuna Ewangelicznego" z roku 1900 na s. 119 znajdujemy wiadomość: "Przyobiecany nam został nowy obraz. Mianowicie w zakrystii kościoła naszego, gdzie wszak odbywają się różne czynności religijne, jak np. chrzty itp., wisi nad ołtarzem stary, ciemny i nie dający się odnowić obraz Chrystusa ukrzyżowanego. Otóż sz. profesor Gerson przyrzekł obraz ten zastąpić nowym tejże treści, swego pędzla. Piękny ten dar drogą będzie pamiątką dla nas, gdyż profesor Gerson od długiego już szeregu lat nader czynny bierze udział w sprawach naszego kościoła, a przez kilka ostatnich lat, jako prezes kolegjum, wielkie zborowi naszemu oddał usługi."* Należy jednak zauważyć że przedstawienia „Ukrzyżowania Chrystusa" na „starym obrazie" i obrazie autorstwa Wojciecha Gersona to dwie odmienne koncepcje teologiczne.

Krótkie badania i poszukiwania pierwowzoru ikonograficznego wskazały na wybitne dzieło **Diego Rodrigueza de Silva y Velázqueza** (ur. 6 czerwca 1599 w Sewilli, zm. 6 sierpnia 1660 w Madrycie) - malarza hiszpańskiego epoki baroku. „Chrystus Ukrzyżowany" spod jego pędzla datowany jest na około 1632r.

Ukrzyżowanie, namalowane przez Diego Velázqueza ma swoje ramy w robiącej ogromne wrażenie ciemności. W niej widać sylwetkę Ukrzyżowanego, z głową ukoronowaną cierniem, ale otoczoną aureolą. Połowa twarzy jest zakryta, druga połowa pozostaje widzialna – czy można w tym ujęciu odkrywać Zakon i Ewangelię, Boga ukrytego i Boga objawionego? Nie pada na scenę zewnętrzne światło – to On jest światłością. Obok Jezusa i krzyża nie ma nikogo – to On jest Panem, centrum historii. Krzyż wykonany jest estetycznie, dokładnie – wskazując na doskonale opracowany Boży plan. Tabliczka z napisem *Jezus Chrystus Król Żydowski* w językach: religii (hebrajski), wiedzy (grecki) i polityki (łaciński), wskazuje, że Bóg ogarnia wszystkie dziedziny życia. Jezus Velázqueza jest równocześnie boski i ludzki.

Informacje zawarte w archiwaliach parafialnych wskazywałyby, że mamy do czynienia z kopią obrazu Diego Velázqueza, wykonaną przez C. Colli w 1675r. Trudno jednak potwierdzić te dane. „Stary obraz" został bowiem umieszczony w ramie zakrywającej brzegi płótna – po wyjęciu z ramy okazało się, że nie zachowały się żadne inskrypcje wskazujące na autora i datowanie, nie znamy również ani czasu, ani okoliczności „dopasowania" płótna do nowej ramy. O samym autorze wiadomo niewiele, prawdopodobnie był Włochem, a inicjał C należałoby chyba odczytywać jako G – Girolammo. Sam obraz nie jest wybitnym dziełem: choć sylwetka Ukrzyżowanego jest wykonana poprawnie, to aureola i perizonium na biodrach Chrystusa wskazują na niedbałość artysty lub oddanie tego fragmentu do namalowania pomocnikom warsztatu. Także tabliczka z napisem nad głową została uproszczona do minimum.

Opinia konserwatorska przyniosła zaskakujące wiadomości. Przeprowadzone badania chemiczne na odkrywkach wykazały, że obraz mógł być namalowany pod koniec XIX, na początku XX wieku, czy nawet w okresie międzywojennym. Podobrazie zostało wykonane tak, aby imitować stare popękania podłoża. Dodatkowe podklejenia płótna wskazujące na reparację również nie mają uzasadnienia. „Stary obraz" nie jest więc taki stary, i najprawdopodobniej mamy do czynienia z kopią…

Jakie były okoliczności powstania obrazu który znajduje się w Parafii, gdzie i kiedy – jeśli – zaginął prawdziwy „stary obraz" – można jedynie snuć domysły.

Pozyskane informacje stwarzają trudności w podjęciu decyzji o sensowności konserwacji tego przedstawienia malarskiego. Osobnym tematem pozostaje piękna drewniana rama z XIXwieku.

ks. Waldemar Wunsz

NASI CZCIGODNI PARAFIANIE, KTÓRZY W PIERWSZYM PÓŁROCZU 2011 ROKU OBCHODZĄ SWOJE JUBILEUSZOWE URODZINY

103 – urodziny

07.02. – Olga GAJDECZKO

95 – urodziny

12. 01. – Eliza BADOWSKA

90 – urodziny

28. 01. – Alina DOMINAS
26. 03. – Maria KUGIEJKO
04. 05. – Lilla **ONDROUSZEK**
17. 05. – Halina GRACZYK
21. 06. – Henryk JASIŃSKI

85 – urodziny

22. 01. – Edmund TESZ
30. 01. – Danuta MIESZKOWSKA
22. 04. – Ludwika JUNG
30. 04. – Urszula KRAŚNICKA
30. 04. – Halina MAGE
14. 05. – Karolina NOWAK
19. 05. – Henryka JUST

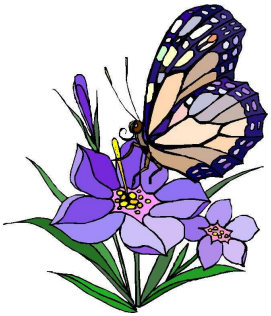

80 – urodziny

10. 01. – Aldona WIECZORKOWSKA
15. 01. – Liliana ONUFROWICZ
19. 01. – Danuta ŁUKAWSKA
17. 02. – Jerzy EBINGER
26. 02. – Irena ULATOWSKA
27. 02. – Maria KUTZNER-KOZIŃSKA
10. 03. – Helena GRIGORIEW
22. 03. – Aleksander OPALSKI
25. 03. – Edward LANGE
01. 04. – Aleksandra ZAJĄC
08. 05. – Bogdan KOCHAŃSKI
15. 05. – Anna SŁAWIŃSKA
18. 05. – Wojciech CHROŚCICKI
24. 05. – Edmund STEINKE
27. 05. – Czesław KUNKEL

Wszystkim Dostojnym Jubilatom,
a także wszystkim Parafianom, którzy obchodzą swoje urodziny
w tym okresie, najserdeczniejsze życzenia
Bożego błogosławieństwa na dalsze lata życia
składają
Księża, Diakon, Katechetki, Rada Parafialna
oraz redakcja Informatora
Parafii Świętej Trójcy

Zgromadzenie Parafialne, obradujące dnia 13 lutego 2011 r. podjęło uchwały związane z zakończeniem kolejnego roku sprawozdawczego. W porządku obrad znalazło się m.in. przedstawienie ogólnego sprawozdania i sprawozdania finansowego za rok 2010, przedstawienie sprawozdania Komisji Rewizyjnej Parafii, dyskusja nad sprawozdaniami, przyjęcie sprawozdań i głosowanie nad absolutorium dla Rady Parafialnej, głosowanie nad uchwałą o przekazaniu dochodu z działalności gospodarczej Parafii na cele statutowe (kultu religijnego), przedstawienie preliminarza i dyskusja nad preliminarzem oraz jego przyjęcie, a także krótka informacja na temat sprawy „serka wolskiego" i – na koniec - wolne wnioski.

Ogólne sprawozdanie z życia Parafii przedstawił pan Andrzej Weigle – Kurator. Przypomniał on, że w roku 2010 odbyły się w Parafii 92 wydarzenia trwające łącznie ponad 1/3 roku, przedstawił informacje statystyczne związane życiem Parafii i czynnościami duchownych (jak choćby liczbę spotkań duszpasterskich, liczbę wstąpień do Kościoła, spotkań oficjalnych, wizyt w mediach itp.). Wskazał na rolę strony internetowej Parafii oraz stron poświęconych cmentarzowi i akcji „Pamiętaj-jesteśmy" i przypomniał o obecności Parafii na stronie Facebook i You Tube. Kurator poinformował także Zgromadzenie o pracach inwestycyjnych w Parafii czyli remoncie okien w kaplicy w Tabicie, renowacji dwóch nagrobków na cmentarzu, wymianie instalacji gazowej w kamienicy w Poznaniu, wymianie obróbek blacharskich w kościele we Włochach, podstemplowaniu piwnic pod kamienicą Kredytowa 4 w Warszawie i opanowaniu problemu zacieku w kościele. Wreszcie Kurator przytoczył najistotniejsze informacje związane z ośrodkiem Tabita w Konstancinie-Jeziornie. Pan Andrzej Weigle przedstawił Zgromadzeniu podstawowe informacje na temat Lux Med Tabita Spółki z o.o. (liczbę pensjonariuszy, rodzaje prowadzonych w Tabicie usług, dokonane najistotniejsze zakupy - w tym wyposażenie przychodni rehabilitacyjnej, zmianę operatora oferującego posiłki, zatrudnieniu neurologopedy itd.).

Sprawozdanie finansowe przedstawili Skarbnik Parafii – pan Stanisław Miścicki oraz pani Urszula Krzyżak – prezes Dossier Spółki z o.o. Dane zostały również wyświetlone na rzutniku.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej dotyczące oceny działalności Rady Parafialnej w roku 2010 odczytał pan Michał Kleinschmidt – przewodniczący Komisji Rewizyjnej. Komisja – po badaniu dokumentów i spotkaniach zarówno z Radą Parafialną, jak i pracownikami Dossier Spółki z o.o. oceniła,

że działania Rady Parafialnej były zgodne z zasadą należytej staranności w zarządzie Parafii i złożyła wniosek o udzielenie absolutorium Radzie Parafialnej.

Zgromadzenie Parafialne uchwałą zatwierdziło roczne sprawozdania merytoryczne i finansowe Parafii oraz sprawozdanie Komisji Rewizyjnej za rok 2010.

Zgromadzenie Parafialne uchwałą udzieliło Radzie Parafialnej absolutorium za rok 2010 zgodnie z wnioskiem Komisji Rewizyjnej.

Zgromadzenie Parafialne uchwałą przeznaczyło kwotę 141.364,21 PLN z tytułu dochodu (zysku) z działalności gospodarczej Parafii w roku 2010 na jej cele statutowe (tj. cele kultu religijnego).

Następnie Skarbnik Parafii przedstawił podstawowe informacje dotyczące preliminarza Parafii tj. przychodów i rozchodów na rok 2011. Dane liczbowe dotyczące poszczególnych pozycji zostały wyświetlone na ekranie.

Zgromadzenie Parafialne uchwałą przyjęło preliminarz Parafii na rok 2011.

Pani Olga Sztejnert-Roszak przypomniała i poinformowała Zgromadzenie o najistotniejszych wydarzeniach związanych ze sprawą „serka wolskiego". W dniu 7 maja 2010 roku Sąd Okręgowy w Warszawie stwierdził, że umowa sprzedaży nieruchomości jest nieważna. Sąd podzielił w całości argumentację Parafii i wskazał, że umowa była nieważna jako zawarta przez osobę nieupoważnioną, działającą w oparciu o nieważne pełnomocnictwo, a także ze względu na to, iż brak było zgody Zgromadzenia Parafialnego i Konsystorza. W dniu 15 września 2010 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział VIII Karny oddalił wniosek o umorzenie postępowania karnego wobec notariuszy – Barbary W. i Janusza R. Oznacza to, że notariusze odpowiadać będą przed sądem karnym tak, jak pozostali oskarżeni. Najważniejsze wydarzenie miało miejsce już w nowym roku sprawozdawczym tj. w dniu 13 stycznia 2011 r. albowiem w tym dniu Sąd Najwyższy rozpoznał skargę kasacyjną Glob Tower Spółki z o.o. związaną z wpisem roszczeń z tytułu umowy przedwstępnej. Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną i podzielił również dotychczasową argumentację Parafii. Stwierdził, że pełnomocnictwo nie było ważne, a umowa przedwstępna – zawarta bez zgody Zgromadzenia Parafialnego i Konsystorza i stąd również nieważna.

Pan Andrzej Weigle poinformował Zgromadzenie o uzyskaniu przez Parafię kwoty 150.000 złotych dotacji z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego na remont kaplicy Grantzowa.

Na koniec Zgromadzenia Proboszcz przedstawił obszerną informację na temat wszczętego przez siebie tak zwanego postępowania autolustracyjnego. Poinformował, że w dniu 3 lutego 2011 r. Sąd Okręgowy w Warszawie ogłosił orzeczenie, z którego wynika, że ks. Gaś złożył prawdziwe oświadczenie lustracyjne. Proboszcz dodał, że po prawomocnym zakończeniu postępowania każdy Parafianin będzie mógł zajrzeć do akt tego postępowania, albowiem będą one jawne.

Ogla Sztejnert-Roszak
Sekretarz Rady Parafialnej

❋❋❋

Tabita

Wobec pojawiających się kontrowersji na temat stanu prawnego Ośrodka „Tabita" w Konstancinie-Jeziornie, Rada Parafialna publikuje następujące wyjaśnienia, przypominając jednocześnie, że wszystkie sprawy z tym związane przedstawiane były zarówno Komitetowi Parafialnemu, jak i Zgromadzeniu Parafialnemu oraz że Rada realizuje swoje zadania w oparciu o stosowne uchwały związane z restrukturyzacją „Tabity", podejmowane przez te organy władz Parafii.

1. Ośrodek Tabita w Konstancinie-Jeziornie **był, jest i pozostanie własnością Parafii Świętej Trójcy**. Parafia nie sprzedała ani żadnej części budynku, ani działki, na której stoi Ośrodek, a Rada Parafialna nigdy nie miała zamiaru podejmować takich działań.
2. Parafia w roku 2009 założyła spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, pod nazwą „Lux Med Tabita", do której wniosła tytułem aportu, wyposażenie Ośrodka i której przekazała do wykonywania umowy z pensjonariuszami oraz kontrakt z Narodowym Funduszem Zdrowia. Część udziałów w tejże spółce Parafia następnie sprzedała spółce z o.o. „Lux Med", tym samym włączając ją do jednej z największych i najbardziej prestiżowych grup kapitałowych, działających na rynku medycznym w Polsce. Parafia ma zagwarantowany wpływ na funkcjonowanie spółki „Lux Med Tabita" i posiada swojego przedstawiciela w 3. osobowej Radzie Nadzorczej. Zgodnie z przyjętymi zasadami współpracy z grupą „Lux Med.", Rada Parafialna jest pytana o wszystkie istotne decyzje dotyczące funkcjonowania Ośrodka oraz informowana na bieżąco o jego sytuacji i problemach. Prezesem Zarządu spółki pozostaje pani

Małgorzata Kalińska, która wcześniej była zatrudniona przez Parafię, jako dyrektor Ewangelickiego Ośrodka Diakonii „Tabita".

3. Parafia wynajęła spółce „Lux Med Tabita" budynki Ośrodka (za wyjątkiem kaplicy), co m.in. oznacza, że wszelkie prace budowlane odbywają się za zgodą i wiedzą Parafii. Jednocześnie Parafia finansuje niektóre prace w Ośrodku – dla przykładu w ostatnich miesiącach została przeprowadzona kompletna renowacja okien w świetlicy koło kaplicy. Wcześniej rozpoczęto praca związane z remontem i zabezpieczeniem dachu nas „starą" częścią Tabity. Równolegle rozpoczęły się prace nad uruchomieniem przychodni rehabilitacyjnej na poziomie „-1" w nowej części Ośrodka, które to prace finansowane są przez grupę kapitałową „Lux Med.". W nieodległej przyszłości planowane są rozmowy pomiędzy Radą Parafialną, a władzami grupy kapitałowej „Lux Med" dotyczące przyszłości „starej" części Tabity, która dziś, ze względu na stan techniczny, pozostaje praktycznie wyłączona z eksploatacji.
4. Mimo tego, że „Lux Med Tabita" Spółka z o.o. jest odrębną od Parafii osobą prawną, Zgromadzenie Parafialne jest regularnie zapoznawane z wynikami tej spółki (w tym za rok 2010) i z sytuacją w Ośrodku. Dzieję się tak zgodnie z życzeniem Rady Parafialnej, aby Parafianie informowani byli o tym, co się w Tabicie dzieje i jakie są plany na przyszłość.
5. Założenie spółki „Lux Med Tabita" nie zmieniło nic w zakresie opieki duszpasterskiej Parafii Św. Trójcy nad pensjonariuszami. Codzienną opiekę w tym zakresie sprawuje ks. Waldemar Wunsz – wikariusz Parafii, który także mieszka na terenie nieruchomości, a nabożeństwa w kaplicy w Tabicie odprawiane są, wg wcześniej przyjętego harmonogramu, przez wszystkich duchownych Parafii. Na dotychczasowych zasadach odbywają się i odbywać się będą lekcje religii, szkółka niedzielna, Godzina Biblijna, a także pikniki parafialne i inne spotkania parafian. Jednocześnie wolontariusze Parafii regularnie odwiedzają naszych współwyznawców oraz pozostałe osoby zamieszkujące w Ośrodku.
6. W Tabicie w roku 2010 przebywało od 25 do 33 naszych współwyznawców i liczba ta pozostaje na zbliżonym poziomie do lat ubiegłych. W miarę potrzeb i możliwości do Ośrodka przyjmowane są także nowe osoby z naszej Parafii. Jednocześnie Parafia comiesięcznie dofinansowuje pobyt ok. 20 osób, które same wnoszą opłaty niewystarczające w stosunku do kosztów zakwaterowania, wyżywienia oraz opieki medycznej. Zgodnie z przyjętymi przez Radę

Parafialną założeniami, środki pochodzące z wynajmu Ośrodka dla spółki „Lux Med. Tabita", przeznaczane są właśnie na dofinansowanie pobytu osób całkowicie samotnych, w trudnej sytuacji finansowej.

7. Pomimo znaczącej i sukcesywnej poprawy sytuacji finansowej spółki „Lux Med. Tabita", wymaga ona jeszcze wciąż comiesięcznego dofinansowywania przez grupę kapitałową „Lux Med". Otwarcie wiosną 2010 r. nowego, ostatniego skrzydła Ośrodka, rozszerzanie oferty pobytów długo- i krótkoterminowych oraz profilu działalności (rehabilitacja ogólnorozwojowa i neurologiczna), a także plany inwestycyjne związane z uruchomieniem przychodni pozwalają mieć nadzieję, że w perspektywie 2-3 lat, spółka zacznie przynosić zyski. Następująca jednocześnie poprawa sytuacji finansowej Parafii (związana głównie z odpadnięciem konieczności, liczonego w milionach złotych, dofinansowywania w latach ubiegłych EOD Tabita, ale także będąca efektem innych zmian wprowadzanych sukcesywnie przez Radę Parafialną), powinny pozwolić na wygospodarowanie w budżecie Parafii większej niż dotychczas puli środków na dopłaty do pobytu naszych parafian, a tym samym na ułatwienie dostępu dla osób pozbawionych możliwości finansowych.

Podsumowując, Rada Parafialna Parafii Św. Trójcy wyraża przekonanie, że decyzje podjęte na jej wniosek przez Komitet i Zgromadzenie Parafialne w roku 2009 dotyczące restrukturyzacji Tabity, uratowały nie tylko Ośrodek, ale także Parafię oraz Kościół Ewangelicko-Augsburski w RP przed dramatycznymi skutkami finansowymi. Wybór i zaproszenie do współpracy przy jego prowadzeniu grupy „Lux Med" otworzyło zupełnie nowe możliwości rozwoju oraz poprawy standardu pobytu i opieki medycznej, ale także, co szczególnie ważne, dostępności (w nieodległej przyszłości) Tabity dla naszych współwyznawców.

Rada Parafialna
Parafii E-A Św. Trójcy w Warszawie

❋❋❋

Komunikat Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy w Warszawie w sprawie tzw. "serka wolskiego"

W dniu 5 kwietnia 2011 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie wydał prawomocny wyrok, którym oddalił apelację Glob Tower Spółki z o.o. od korzystnego dla Parafii Świętej Trójcy w Warszawie wyroku w sprawie tzw. „serka wolskiego". Oznacza to, że umowa sprzedaży prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w Warszawie, przy skrzyżowaniu ulic Towarowej i

Wolskiej, jest nieważna, a prawa do nieruchomości pozostają przy Parafii. Glob Tower Sp. z o.o. służy jeszcze nadzwyczajny środek zaskarżenia wyroku tj. skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego.

Sąd Apelacyjny, podobnie jak wcześniej Sąd Okręgowy w Warszawie, podzielił w całości argumentację Parafii. Od początku postępowania Parafia Świętej Trójcy twierdziła, że umowa sprzedaży praw do nieruchomości, zawarta przez rzekomego pełnomocnika w dniu 27 sierpnia 2007 r., jest nieważna, albowiem pełnomocnictwa do sprzedaży udzielił mu (w roku 1999) ówczesny proboszcz pomocniczy Parafii, a Zgromadzenie Parafialne nigdy nie podjęło uchwały o sprzedaży nieruchomości. Parafia, spotykając się z przedstawicielami Glob Tower Spółki z o.o. oraz swoim rzekomym pełnomocnikiem w roku 2007 r. – po uzyskaniu informacji, że bez wiedzy i zgody Parafii zawarto przedwstępną umowę sprzedaży – wielokrotnie oświadczała, że nieruchomości nie sprzeda. Mimo to, do zawarcia umowy doszło. Po ponad trzech latach procesu została ona prawomocnie uznana za nieważną.

Warto przypomnieć, że przeciwko obydwu rzekomym pełnomocnikom Parafii, prezesowi zarządu Glob Tower Spółki z o.o. oraz trzem zaangażowanym w proceder notariuszom Prokuratura skierowała do Sądu Okręgowego w Warszawie akt oskarżenia.

Na stronie internetowej Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy (www.trojca.waw.pl) opublikowane są materiały, dotyczące sprawy „serka wolskiego".

❋❋❋

Zmiany regulaminu cmentarnego

Realizując uchwałę Zgromadzenia Parafialnego z dnia 20 czerwca 2010 r., Rada Parafialna Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy w Warszawie wprowadziła z dniem 1 stycznia 2011 roku zmiany w Regulaminie Cmentarnym i w Cenniku Opłat Cmentarnych, polegające między innymi na **ustanowieniu nowej opłaty dla posiadaczy konsensów** na naszym Cmentarzu Ewangelickim przy ul. Młynarskiej 54/56/58. Jest to opłata za możliwość korzystania z wywozu śmieci oraz z bieżącej wody, używanej zwłaszcza do podlewania i sprzątania. Wynosi ona 60 zł (w tym VAT) za pierwszy posiadany konsens (grób), a 30 zł za drugi konsens, wystawiony na tę samą osobę. Za trzecie i kolejne konsensy (groby) opłaty nie pobiera się. Rada Parafialna i Zarząd Cmentarza z wdzięcznością przyjmie także dobrowolne wpłaty od osób opiekujących się grobami, ale nie posiadających konsensu, doceniających troskę Parafii i zaangażowanie pracowników w utrzymanie naszej nekropolii w należytym stanie.

Opłaty należy wnosić na utworzone w tym celu konto Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Św. Trójcy, Warszawa, ul. Kredytowa 4, nr: 45 1020 1156 0000 7102 0112 0286, z podaniem nazwiska posiadacza konsensu oraz numeru grobu, ewentualnie gotówką w kancelarii cmentarza.

Warto przypomnieć, że wniosek dotyczący wprowadzenia tego rodzaju rozwiązania został zgłoszony w trakcie jednego z poprzednich Zgromadzeń Parafialnych, a podstawowym argumentem był fakt, że Parafia (- pośrednio Parafianie opłacający składki), ponosi w całości znaczące koszty związane z utrzymaniem cmentarza (w tym także koszty wywozu śmieci i dostarczania wody) w sytuacji, w której więcej niż połowa grobów należy do osób spoza Parafii lub do parafian niepłacących składek, a tym samym do osób nieponoszących żadnych opłat z tego tytułu. Same koszty wody oraz wywozu śmieci wynoszą w skali roku ok. 35 tys. złotych (i stale rosną), co stanowi ok. 10 % kosztów ogólnych funkcjonowania cmentarza.

Wprowadzana opłata nie jest rozwiązaniem wyjątkowym, funkcjonuje także na innych nekropoliach. W niektórych przypadkach nosi ona nazwę „opłaty za użytkowanie części wspólnej", przy czym taki zapis niesie za sobą konsekwencje podatkowe w postaci obciążania opłatą wszystkich posiadaczy konsensów i koniecznością odprowadzania podatku VAT także od osób, które nie dokonały wpłaty.

Rada Parafialna mając świadomość, że nawet tak niewielka kwota może stanowić znaczące obciążenie dla osób samotnych, wprowadziła w Cenniku Opłat Cmentarnych zapis umożliwiający zwolnienie z takiej opłaty.

Drugą, znaczącą zmianą przepisów jest **wprowadzenie dla nowych konsensów, wydawanych po 1 stycznia 2011 roku 20. letniego okresu ważności**. Po tym czasie konsens wymagać będzie odnowienia, co wiązać się będzie jedynie z wniesieniem opłaty kancelaryjnej w wysokości 50 zł (w tym VAT). Wszystkie dotychczas wystawione konsensy są ważne na okres, na jaki zostały wystawione (z reguły dożywotnio).

Tak jak w poprzednim przypadku, tak i tu, nowe rozwiązanie podyktowane jest względami praktycznymi i z powodzeniem stosowane jest na innych cmentarzach. Ma to na celu zobligowanie właścicieli konsensów lub ich rodzin do nawiązania kontaktu z kancelarią cmentarną przynajmniej raz na 20 lat, co dziś nie jest regułą i niesie za sobą utrudnienia.

Z dniem 1 stycznia 2011 r. **wzrosły o ok. 10 % opłaty w Cenniku Opłat Cmentarnych**, niezmieniane od 17 marca 2008 r., to jest przez 3 lata. Korekcie ulega także doliczana do cen stawka podatku VAT z 7% na 8 %.

Natomiast od 15 kwietnia 2011 r. zmienione zostały zasady dokonywania pochówków w grobach dziedziczonych, na które wygasł konsens.

Pozostałe zmiany w Regulaminie Cmentarnym i w Cenniku Opłat Cmentarnych mają charakter porządkowy. Tekst nowego Regulaminu i Cennika znajduje się na stronie parafialnej:
http://trojca.waw.pl/ oraz w kancelarii parafialnej i kancelarii cmentarza.

Mamy nadzieję, że wprowadzane zmiany zostaną przyjęte ze zrozumieniem zarówno przez członków warszawskich parafii ewangelickich, jak i osób spoza naszego Kościoła i przyczynią się do jeszcze lepszego utrzymania jednej z najpiękniejszych nekropolii stolicy.

Rada Parafialna
Parafii E-A Św. Trójcy w Warszawie

❋❋❋

Informacja prasowa w sprawie planów budowy hotelu przy cmentarzach wolskich[1]

Do Wydziału Architektury i Budownictwa dla Dzielnicy Wola Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy przy Al. Solidarności 90 wpłynął wniosek firmy „Starowarszawska" Sp. o.o. o wydanie pozwolenia na budowę budynku hotelowego z garażem podziemnym na terenie dz. ewid. nr 3 w obrębie 0-03-12, przy ul. Młynarskiej 52. położonej przy Cmentarzu Ewangelicko-Augsburskim przy ul. Młynarskiej 54/56/58 oraz przy Cmentarzu Ewangelicko-Reformowanym przy ul. Żytniej 42.

Nie byłoby w tym nic dziwnego, jako że w sąsiedztwie tej działki usytuowane są budynki biurowe, gdyby nie planowana lokalizacja oraz parametry budynku. Otóż inwestor zamierza postawić budynek o wysokości 7 kondygnacji i posiadający 2 kondygnacje podziemne, usytuowany w odległości 1,5 m (!!!) od granicy i muru cmentarza. Jako, że działka ma szerokość 16

[1] Niniejszą informację Rada parafialna przekazała mediom

metrów, prawo dopuszcza budowę bez dotrzymania obowiązkowej odległości minimum 4 metrów od jej granicy. W tym przypadku ta strona elewacji hotelu pozbawiona będzie okien.
Proszę sobie wyobrazić ścianę o wymiarach 25 m wysoką i 50 m szeroką, bez okien, w dodatku przylegającą praktycznie do muru cmentarza, przy którym znajdują się zabytkowe nagrobki !
Cmentarz Ewangelicko-Augsburski jest obiektem o wyjątkowej wartości historyczno-artystycznej. Został on utworzony w 1792 roku, a więc 2 lata po powstaniu Cmentarza Powązkowskiego, a jego założenia przestrzenne opracował Szymon Bogumił Zug – wybitny architekt czasów króla Stanisława Augusta Poniatowskiego (pochowany zresztą na tym cmentarzu). Nekropolia ta jest miejscem spoczynku wielu wybitnych Polaków – artystów, lekarzy, przemysłowców, ludzi pióra, żołnierzy, duchownych i wielu innych. Groby niektórych z nich znajdują się tuż przy planowanej inwestycji.
Cmentarz Ewangelicko-Augsburski wpisany został w całości do rejestru zabytków pod nr. 311 na mocy decyzji Miejskiego Konserwatora Zabytków m. st. Warszawy, na podstawie ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i muzeach. We wspomnianej decyzji, Konserwator Zabytków przywołał wybrane artykuły cytowanej Ustawy, w tym m.in. art. 27. ust. 1 oraz 3:

1. ***Bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno zabytków*** *przerabiać, odnawiać, rekonstruować, konserwować,* ***zabudowywać,*** *odbudowywać, zdobić, uzupełniać, rozkopywać* ***ani dokonywać żadnych innych zmian****.*

3. Przepis ust. 1 stosuje się również do ***robót mogących przyczynić się do zeszpecenia otoczenia zabytku nieruchomego lub widoku na ten zabytek****.*

Zgodnie z wyżej wymienioną Ustawą, w decyzji o wpisie do rejestru zabytków nie definiowało się „otoczenia" cmentarza (co wymagane jest aktualnie obowiązującą ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami), co nie zmienia faktu, że planowane działania w obrębie działki objętej wnioskiem, przyczynią się nie tylko do znaczącego *zeszpecenia otoczenia zabytku lub widoku na ten zabytek*, ale też stanowią bezpośrednie zagrożenie dla jego walorów. W szczególności dotyczy to zieleni cmentarnej, w tym zwłaszcza drzewostanu oraz zabytkowych nagrobków usytuowanych w tym rejonie cmentarza.
Postawienie tak wysokiego budynku skutkować będzie zacieniem fragmentu nekropolii, a tym samym zmianami warunków mikroklimatycznych i przyspieszoną erozją zabytkowych pomników. Głębokie piwnice i fundamenty zmienią warunki hydrologiczne na znacznym obszarze, co skutkować może zamieraniem drzew i krzewów. Natomiast prace ziemne

mogą zagrozić stabilności muru cmentarnego oraz historycznych grobowców zlokalizowanych w tym miejscu.
Niewątpliwie najdramatyczniejszą i najbardziej rażącą zmianą będzie pojawienie się praktycznie na granicy cmentarza ogromnej, wysokiej i szerokiej płaszczyzny elewacji budynku, w dodatku pozbawionej okien. Po jego zbudowaniu bezpowrotnie utracony zostanie jeden z zasadniczych walorów Cmentarza Ewangelicko-Augsburskiego, czyli walor krajobrazowy.
Wobec powyższego Parafia Świętej Trójcy zgłosiła swoje zastrzeżenie do przedmiotowego wniosku do Wydział Architektury i Budownictwa dla Dzielnicy Wola Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy.
Wystąpiła także do Stołecznego Konserwatora Zabytków z zawiadomieniem o zagrożeniu dla cmentarza oraz z wnioskiem, aby na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, dokonano rozszerzenia rejestru tego zabytku, o jego bezpośrednie otoczenie, obejmujące strefę o szerokości 25 m od granicy.
Trzeba zaznaczyć, że Stołeczny Konserwator Zabytków w piśmie z dnia 26 sierpnia 2009 r. (znak KZ-ZN-ASZ-40424-61-2-09) zwrócił uwagę na konieczność dostosowania planowanej zabudowy do istniejących budynków, co jednak nie zostało wzięte pod uwagę ani przez inwestora, ani przez Urząd wydający decyzję o warunkach zabudowy[2].
Dane kontaktowe:
Wydział Architektury i Budownictwa dla Dzielnicy Wola; Al. Solidarności 90; tel. 22 504 85 73, fax 22 504 85 74; e-mail: architektura@wola.waw.pl
Parafia Ewangelicko-Augsburska Świętej Trójcy; Kredytowa 4; tel. 22 556 46 60, fax 22 827 86 37, e-mail: warszawa-trojca@luteranie.pl

❋❋❋

Zapraszamy na stronę internetową naszej Parafii

www.trojca.waw.pl

Zapraszamy do obejrzenia pozdrowień na Wielki Tydzień i okres wielkanocny proboszcza Parafii, ks. Piotra Gasia, zamieszczonych na stronie parafii i portalu YouTube. Zachęcamy również do zapisów do grupy parafialnej na portalu społecznościowym Facebook.
http://www.youtube.com/watch?v=cnh75KBRDt8&feature=player_embedded

[2] W prasie ukazały się już na ten temat informacje w Życiu Warszawy i Gazecie Stołecznej: http://www.zyciewarszawy.pl/artykul/586776_Cmentarz-w-cieniu-hotelu.html oraz http://warszawa.gazeta.pl/warszawa/1,34862,9403397,Nowy_hotel_stanie_nad_grobem__na_granicy_cmentarza.html

JUBILEUSZE KONFIRMACJI

Rada Parafialna, podobnie jak w poprzednich latach pragnie zaprosić wszystkich przeżywających w tym roku swoja **75, 70, 60, 50, 25**. rocznicę konfirmacji do udziału w uroczystym nabożeństwie, które odbędzie się w pierwszy dzień Świąt Zesłania Ducha Świętego, to jest **12 czerwca 2011 r. o godz. 10^{30}.**

Po nabożeństwie zapraszamy naszych jubilatów do *Lutheraneum* w podziemiach kościoła na spotkanie.

Prosimy o pomoc w dotarciu do osób, których aktualnych adresów nie posiadamy a także o uzupełnienie posiadanych przez nas list.

Prosimy tez o wypożyczenie posiadanych zdjęć i innych pamiątek konfirmacyjnych, celem zaprezentowania ich w Galerii na naszej stronie internetowej: trojca.waw.pl (zakładka: *Historia Parafii Świetej Trójcy/Konfirmacje*)

LISTY „ROCZNICOWYCH" KONFIRMANTÓW NA PODSTAWIE DOSTĘPNYCH DANYCH

75 - lecie konfirmacja w roku 1936 dokładna data nieznana:

- Krystyna EBEL - Gumul
- Helena FREIHEIT - Molcan
- Zofia METZ - Pawlina
- Irena WÓJCIK - Gajewska.

70 - lecie konfirmacja w roku 1941 większość dat nieznana:

- Halina WIEDIGER- Mage (1.06.1941)
- Alicja SCHLAG - Linkowska (27.04.1941)
- Zofia KRYGIER - Romanowska
- Wojciech Zdzieszyński
- Urszula HEISE - Kraśnicka
- Emil Karle
- Hanna FRYBOES - Siemieńska.

60 - lecie konfirmacja w kościele E-R w Warszawie 13.05.1951 konfirmował ks.Mieczysław Rueger (26 osób) :

- Waldemar Bauer *(losy nieznane)*
- Eugeniusz Falkenberg *(losy nieznane)*
- Ryszard Gerber *(losy nieznane)*
- Eugeniusz Lamprecht (†)
- Ryszard Luk *(losy nieznane)*
- Jerzy Miller (†)
- Alfred Stek *(losy nieznane)*
- Janusz Stikel *(losy nieznane)*
- Jerzy Stikel *(losy nieznane)*
- Bogdan Szyrle (†)
- Jerzy Stokman *(losy nieznane)*
- Karol Zalewski (†)
- Emma Arendt *(losy nieznane)*

- Halina Falkenberg
- Elwira KLEINSCHMIDT
- Barbara Lehr (†)
- Wiesława LILIENTHAL - Glaeser
- Regina Luk *(losy nieznane)*
- Wanda Petowska *(losy nieznane)*
- Alicja SKAŁA - Pijewska
- Natalia Stek *(losy nieznane)*
- Hanna TEICHERT - Krauze *(zam. w Niemczech ?)*
- Alicja Turzyńska *(losy nieznane)*
- Elżbieta TRENKNER - Mikołajczyk
- Wanda Winterot
- Elżbieta ZALEWSKA - Lehr.

60 - lecie konfirmacje indywidualne dopełnione przez ks. Ottona Krenza:

- Alina Eleonora RUDZKA - Janowska 18.03.1951
- Andrzej Geisler ? 24.06.1951
- Helena GRIGORJEW. 2.12.1951

Ponadto ks.M.Rueger konfirmował w PGR Klice k.Ciechanowa w dn. 26.08.1951 - 16 osób pracujących w PGRach w pow. ciechanowskim.

Nasi zborownicy konfirmowani w roku 1951 w innych parafiach:

- Andrzej Michejda *(Skoczów?)*
- Harry Bliwert *(Tomaszów Maz.?)*
- Urszula HIRSCH – Borska *(Opole?)*
- Edmund Zerbin *(3.06.1951 - Radom?)*
- Irena PEŁNA – Filipiak *(Radom?)*
- Anita KOYRO - Łabarzewska *(1.071951 miejsce konf. nieznane).*

50 - lecie konfirmacja w kościele Św.Trójcy 21.05.1961 konfirmował ks.Otton Krenz (13 osób):

- Andrzej Bychowski (zam. poza Warszawą na terenie parafii w Węgrowie)
- Wojciech Dilis (†)
- Paweł Just *(losy nieznane)*
- Andrzej Mueller *(zam. poza Warszawą)*
- Mirosław Sommer *(zam. w Niemczech)*
- Jerzy Steinke
- Zofia Barabola (†)
- Małorzata Braunek
- Izabela Kozińska
- Halina Niedoba *(zam. we Francji)*
- Nina Ponomarew *(losy nieznane)*
- Alina TEICHERT - Gaida *(zam. w Niemczech)*
- Anna Żytkow *(zam. w Anglii).*

Zborownicy konfirmowani w 1961 r w innych parafiach:

- Aleksandra RADWAŃSKA -Łamacz *(losy nieznane)*
- Jerzy Mahler *(losy nieznane)*
- Wanda KUGIEJKO - Jarmuł *(Ustroń?)*
- Adam Suchanek *(Ustroń?)*
- Joanna MURYGIN - Witkowska *(Bydgoszcz?).*

25 - lecie konfirmacja w kościele Św.Trójcy 1.06.1986 konfirmował ks.sen.Jan Walter (27 osób).

Nie znamy wszystkich aktualnych adresów część należy do II Parafii część mieszka poza Warszawą i poza Polską:

- Marek Agustyniak
- Krzysztof Bychowski
- Piotr Dobrzyński
- Marcin Fedisz
- Jacek Fischer *(zam. w Niemczech)*
- Karina Gaida *(zam. w Niemczech)*
- Robert Grudzień *(losy nieznane)*
- Ilona Hadel *(Niemcy?)*
- Małgorzata HAMANN - Dreger
- Renata Herman
- Zbigniew Kudrycki
- Jan Kulik
- Wojciech Kulik
- Andrzej Lazar
- Marcin Matejak
- Lidia Micza *(losy nieznane)*
- Anna NOWACKA - Devillard
- Radosław Ninowski
- Andrzej Olszówka
- Ewa Perzyńska
- Anna Piech
- Maciej Pietraszczyk
- Marek Płachciński *(losy nieznane)*
- Anna RYNKIEWICZ
- Paweł Sikora
- Sylwia ZABOROWSKA - *(zagr.)*
- Małgorzata WENDE - Wardyńska

UROCZYSTOŚĆ ORDYNACJI DUCHOWNYCH W NASZYM KOSCIELE

6 stycznia 2011 roku, w święto Objawienia Pańskiego (Epifanii) odbyło się w kościele ewangelicko-augsburskim Świętej Trójcy w Warszawie uroczyste nabożeństwo połączone z ordynacją czterech duchownych Kościoła ewangelicko-augsburskiego – magistrów teologii ewangelickiej: Dawida Banacha, Łukasza Gasia, Marcina Liberackiego oraz Sebastiana Olenckiego.

Na nabożeństwo przybyli wierni ze wszystkich diecezji Kościoła oraz duchowni, w tym zwierzchnik Kościoła ks. bp Jerzy Samiec, bp Tadeusz Szurman (Katowice), bp Rudolf Bażanowski (Olsztyn), bp Mirosław Wola (EDW) oraz ks. bp Zdzisław Tranda (ref.). Zebranych przywitał proboszcz Parafii Świętej Trójcy, ks. radca Piotr Gaś, który złożył życzenia błogosławieństwa Bożego ks. bp. Jerzemu Samcowi z okazji pierwszej rocznicy wprowadzenia w urząd Biskupa Kościoła. Liturgię spowiednią poprowadził ks. Robert Sitarek (Wrocław). W liturgii wstępnej czynnie uczestniczyli również członkowie Rady Parafialnej Parafii Świętej Trójcy – mec. Olga Sztejnert-Roszak i Przemysław Florjanowicz-Błachut, a Ewangelię epifanijną odczytał ks. prezes Tadeusz Makula.

W słowie do ordynowanych i Zboru opartym na tekście z Ewangelii Łukasza 9, 23-26, bp Jerzy Samiec przypomniał znaczenie i odpowiedzialność powołania do zwiastowania Ewangelii w kontekście święta Objawienia Pańskiego, przypominając, że nie wszędzie chrześcijanie mogą swobodnie realizować misyjny nakaz Chrystusa – *Są chrześcijanie, którzy wyznają tę samą wiarę, co my, a jednak, głosząc Słowo Boże muszą liczyć się z wieloma niebezpieczeństwami, w tym i z utratą życia. W ostatnich dniach media informowały o zamachach na diasporę chrześcijańską w krajach islamskich – w Egipcie, Palestynie lub innych rejonach Afryki i Azji. Wydarzenia te pokazują, że naśladowanie Chrystusa wymaga wierności i odwagi, którą odnajdujemy w Chrystusie.* Biskup zachęcał ordynowanych, aby nie ograniczali się tylko do lektury Pisma Świętego podczas przygotowywania kazań, ale, by Słowo Boże obecne było w ich codziennym życiu, w wyzwaniach i trudach pracy duszpasterskiej, a także jako napomnienie do pokornego stawania przed Bogiem. – J*ako duchowni będziecie spotykali się z szacunkiem. Będziecie otrzymywali zaproszenia i będziecie proszeni do brania udziału w wielu uroczystościach. Pamiętajcie jednak, że we wszystkim, co czynicie powinniście być wierni Chrystusowi, a nie złudnym zaszczytom i splendorom, gdyż cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, jeśli siebie samego zatraci lub szkodę*

poniesie? (Łk 9,25). Bp Samiec przypomniał nowym duchownym, że powołanie duchownego to przede wszystkim służba Bogu, lecz także, co stwierdza ślubowanie ordynacyjne, służba ludziom i to służba realizowana w poddaniu Słowu Bożemu. – *Pamiętajcie sługami jesteście. Wezwani jesteście do służenia, gdyż takie jest powołanie sług Bożych.*

Aktu ordynacji poprzez modlitwę i nałożenie rąk apostolskim zwyczajem dokonał Biskup Kościoła wraz z asystentami: ks. Rolandem Zagórą i ks. Tomaszem Wigłaszem, ks. bp. Rudolfem Bażanowskim i ks. Piotrem Gasiem, ks. bp. Tadeuszem Szurmanem i ks. Tadeuszem Makulą oraz ks. Andrzejem Wójcikiem i ks. Robertem Sitarkiem. Nowym duchownym nałożono komże, przypominającym obowiązek czystego zachowania i wiernego zwiastowania Słowa Bożego. Bp Samiec poprosił Zbór o przyjęcie nowych księży z modlitwą, a służbę duchownych powierzył prowadzeniu Ducha Świętego.

Nowi księża wygłosili krótkie przemówienia. Liturgię eucharystyczną poprowadził Biskup Kościoła w asyście biskupów diecezjalnych. Do Sakramentu Ołtarza przystąpili nowoordynowani, którzy następnie udzielali Komunii Świętej uczestnikom nabożeństwa.

Nabożeństwo wzbogacił śpiew chórów stołecznych Parafii Świętej Trójcy (parafialny i Modo Maiorum) pod dyr. Michała Straszewskiego oraz Parafii Wniebowstąpienia Pańskiego pod dyr. Katarzyny Folgart, a także występ solisty warszawskiej Opery Kameralnej Dariusza Górskiego. Na organach grał dr Jerzy Dziubiński.

Po zakończeniu części liturgicznej w Lutheraneum (podziemia kościoła Świętej Trójcy) odbyło się spotkanie z nowymi księżmi, podczas którego bp Jerzy Samiec wręczył dokumenty ordynacyjne. Młodzi duchowni pozostaną w parafiach, w których odbywali dotychczas praktyki przed ordynacją: ks. Dawid Banach (Parafia Suwałki), ks. Łukasz Gaś (Parafia Olsztyn/Olsztynek), ks. Marcin Liberacki (Parafia Żory) oraz ks. Sebastian Olencki (Parafia Gliwice).

❑

OBRADY SYNODÓW…

SYNOD DIECEZJI WARSZAWSKIEJ

12 marca 2011 w Pabianicach obradował Synod Diecezji Warszawskiej. Sesja miała charakter sprawozdawczy. Ale podczas obrad dokonano wyboru kandydatów na sędziów Sądu Dyscyplinarnego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego – kandydatami zostali: p. prof. Jarosław Pluciennik z Łodzi i ks. dr. Dariusz Chwastek z Lublina. Do Diecezjalnej Rady Diakonii wybrano diakon Małgorzatę Gaś. Uzupełniono też skład Komisji Rewizyjnej - wakujące miejsce zajęła p. Beata Hejman-Soczyńska z Łodzi

SYNOD KOŚCIOŁA EWANGELICKO-AUGSBURSKIEGO W RP

W dniach 8-10 kwietnia we Wrocławiu obradował Synod Kościoła. Podczas tej sesji odbyły się wybory nowego Konsystorza. Wśród wybranych jest też proboszcz Parafii Świętej Trójcy ks. Piotr Gaś, którego Synod wybrał do Konsystorza już na czwartą kadencję. Wybrano też 12 sędziów Sądu Dyscyplinarnego a wśród nich obu kandydatów z Diecezji Warszawskiej. A wśród nowowybranych 4 rzeczników dyscyplinarnych jest też nasz parafianin p. Przemysław Florjanowicz-Blachut.

Nowowybrany Konsystorz

❑

RODZNNE ZIMOWISKO W JAWORNKU

Stało się już parafialną tradycją, że pierwszy tydzień zimowych ferii kojarzy się z Rodzinnym Zimowiskiem, organizowanym dla dzieci i dorosłych w Domu Gościnnym Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Wiśle-Jaworniku. Nie inaczej było i w tym roku. W sobotę 12 lutego, w grupie ponad trzydziestu osób z trzech warszawskich parafii ewangelickich wyruszyliśmy na poszukiwanie zimowych wrażeń. Wyposażeni w narciarski i snowboardowy sprzęt, a także sanki oraz zapas dobrego humoru byliśmy pewni, że tydzień który jest przed nami, zapowiada się niezwykle interesująco. Już pierwszego dnia wspólnie planowaliśmy, jak będą wyglądać poszczególne dni. I pomimo pojawiających się przypadków dłużej lub krócej trwających przeziębień (tu specjalne podziękowania dla naszych obozowych pań doktor, które pomagały w takich sytuacjach) całość naszego wypoczynku minęła w niezwykle miłej atmosferze.

Każdy kolejny dzień rozpoczynał się podobnie – ci, którzy chcieli rozgrzać swoje mięśnie przed wyjściem na stok spotykali się o poranku na wspólnej gimnastyce. Potem wszyscy schodziliśmy na śniadanie, aby Bożym Słowem i wspólnym posiłkiem wejść w to, co danego dnia było jeszcze przed nami. A wyzwań było wiele – narty, deski, sanki, kolejne lekcje doskonalące nasze umiejętności, spacery po okolicy… Pogoda sprzyjała właściwie wszystkiemu. Śniegu co prawda brakowało w zasięgu wzroku, kiedy to przyglądaliśmy się nieośnieżonej górskiej okolicy, było go jednak na tyle dużo na poszczególnych narciarskich trasach, że bez problemu mogliśmy oddawać się szaleństwu na stokach. Promienie słońca towarzyszyły zaś tym, którzy zdecydowali się na piesze wędrowanie po okolicznych zakątkach, bądź też udali się w dalsze rejony Wisły czy pobliskich miejscowości.

Do naszej dyspozycji pozostawała część pomieszczeń Domu Gościnnego. Był czas aby potrenować przed turniejami ping-ponga i piłkarzyków, była możliwość spędzenia wesołych chwil w specjalnie przystosowanym do tego wnętrzu pokoju zabaw. Dni kończyliśmy wspólnym spotkaniem modlitewnym i śpiewem. Poznawaliśmy lepiej siebie nawzajem, uczyliśmy się nowych pieśni i wspólnie zastanawialiśmy się nad różnymi aspektami miłości, której to motyw był tematem łączącym wszystkie spotkania. Poznawaliśmy historie biblijne nawiązujące do jej poszczególnych form – doskonałej miłości Boga do wszystkich ludzi, miłości do osób nam szczególnie bliskich, przyjaźni, a także niezwykle trudnej miłości do tych, których zwykliśmy nazywać naszymi nieprzyjaciółmi czy nawet wrogami. Poznaliśmy nawet greckie pojęcia pojawiające się w Nowym Testamencie na opisanie tych właśnie zjawisk. W

niedzielę mieliśmy możliwość uczestniczenia w nabożeństwie i szkółce niedzielnej. Nie obyło się również bez niewątpliwej atrakcji zimowego wypoczynku – kuligu, zorganizowanego w dolinie Białej Wisełki. Prawdziwe konie, szybkie sanie, zapalone po zachodzie słońca pochodnie, własnoręcznie upieczone kiełbaski i wspólny śpiew, a przede wszystkim śnieg, którego tak brakowało w innych częściach Wisły sprawiły, że to popołudnie na długo pozostanie w naszej pamięci. Tak zresztą jak i cały pobyt, który niestety szybko dobiegł końca.

W sobotę 19 lutego, tuż po ostatnim wspólnym obiedzie wyruszyliśmy w drogę powrotną. I choć ferie trwały nadal i niektórzy już wcześniej zaplanowali aktywne spędzenie i kolejnych dni, nasze zimowisko musieliśmy uznać za zakończone. Pozostały wspomnienia, mnóstwo plików ze zdjęciami i zapewnienia, że za rok przybędziemy do Wisły-Jawornika równie chętnie!

Iwona Baraniec

CHÓR DZIECIĘCY W NASZEJ PARAFII

Drodzy Rodzice, podarujcie Waszym dzieciom radość śpiewania w chórze! Zapraszamy do naszego zespołu. W październiku 2009 przy Parafii Św. Trójcy został utworzony chór dziecięcy. Zajęcia te są otwarte dla wszystkich dzieci i są nieodpłatne.

Chór prowadzi pani Joanna Maluga, kantor parafii. Podczas cotygodniowych spotkań dzieci poznają tajniki techniki wokalnej, podstawy teorii muzyki, bardzo dużo śpiewają i bawią się. Uczą się też podstaw

prawidłowego gospodarowania oddechem, dobrej postawy ciała, dykcji i ćwiczeń wokalnych. Repertuar stanowią pieśni ze śpiewnika Chwalmy Pana oraz kościelnego Śpiewnika Ewangelickiego.

Spotykamy się w każdą niedzielę w godzinach 12:00-13.30 w sali chóru na II piętrze, pod numerem 23. Próba służy nie tylko nauce pieśni. Często po prostu bawimy się muzyką. Wszystko po to, by nasz śpiew był pełen miłości i autentycznej radości.

Chór dziecięcy to nie tylko szkoła śpiewu. Jest też doskonałym przykładem na to, jak można rozwijać wrażliwość, wychowywać przez sztukę i pozwalać dzieciom aktywnie wyrażać swoje emocje. Dziecięca spontaniczność i radość śpiewania w chórze leży u podstaw wszelkich inicjatyw twórczych.

Aby należeć do naszego zespołu wystarczy być dzieckiem i lubić śpiewać. O resztę zadbają śpiewające już dzieci, które przyjmują każdą nową osobę z otwartymi ramionami.

❑

KONKURS BIBLIJNY *SOLA SCRIPTURA*

Tegoroczny etap diecezjalny *Ogólnopolskiego Konkursu Biblijnego SOLA SCRIPTURA* odbył się 5 marca w parafii Świętej Trójcy w Warszawie, wzięło w nim udział 11 uczniów z Diecezji Warszawskiej (2 uczniów z Parafii w Łodzi, 2 z Parafii w Zgierzu, 1 z Parafii Wniebowstąpienia Pańskiego i 6 z Parafii Trójcy Świętej w Warszawie), a także gościnnie Piotr Londzin z PEA w Dzięgielowie (Diecezja Cieszyńska).

Z naszej Parafii byli to: uczniowie Szkoły Podstawowej - Marianna Lukas i Gerd Knapik (kl. V), Ewa Dreger (kl. VI), uczniowie Gimnazjum - Agnieszka Myszak (kl. I) i Andrzej Markowski (kl. III) oraz uczennica kl. II Liceum - Anna Gaś.

W finale *Ogólnopolskiego Konkursu Biblijnego SOLA SCRIPTURA* mogły wziąć udział dwie uczennice naszej parafii Anna Gaś i Agnieszka Myszak. Finał odbył się 2 kwietnia 2011 r. w Bielsku-Białej. Agnieszka Myszak nie mogła uczestniczyć w konkursie finałowym z powodu wcześniej zaplanowanego wyjazdu ze swoja szkołą (warto przypomnieć, ze była ona już laureatką konkursu w poprzednich latach), natomiast Anna Gaś została jedną z laureatek *Ogólnopolskiego Konkursu Biblijnego SOLA SCRIPTURA* 2011.

Dla młodszej grupy wiekowej ogłoszono konkurs plastyczny o temacie „Wielkie zadanie proroka – Eliasz, Elizeusz, Jonasz", w którym wzięły udział 3 uczennice naszej Parafii – Jagoda Paszta, Zofia Nowak, Agnieszka Nowak i wykonały prace plastyczne – wydzieranki.

Elżbieta Byrtek

ŚWIĘTO BIBLII NA PLACU MAŁACHOWSKIEGO

14 maja w godz. 15-18 odbędzie się IV Warszawskie Ekumeniczne Święto Biblii, organizowane przez Towarzystwo Biblijne w Polsce. W tym roku będzie ono miało miejsce na schodach kościoła Św. Trójcy przy pl. Małachowskiego. W programie znalazły się koncerty i czytania fragmentów biblijnych. Zarówno podczas trwania Święta Biblii, jak i nocy muzeów w kościele Św. Trójcy, czynne będzie stoisko Towarzystwa Biblijnego.

Zapraszamy!!!!!

❑

NOC MUZEÓW 2011

Już po raz trzeci kościół ewangelicko-augsburski Świętej Trójcy w Warszawie włącza się do akcji Noc Muzeów. W **Nocy Muzeów (14 maja)** uczestniczymy z bogatym programem kulturalnym pod hasłem **„Pamiętaj – jesteśmy"**. Kościół Świętej Trójcy otwarty będzie od **godz. 18:00** do **2:00**. Nasi goście będą mogli obejrzeć główny kościół, pierwszą emporę, zakrystię z **wystawą strojów liturgicznych** luterańskich duchownych, oraz **podziemia kościoła**, w których odbędzie się wernisaż i

wystawa prac studentów warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych pt.: „*Malarstwo w podziemiach*.” Studenci pod kierunkiem prof. St. Baja zaprezentują swoje prace wykonane różnymi technikami malarskimi. W trakcie Nocy Muzeów odbędą się **cztery koncerty muzyki organowej i chóralnej** wykonywane przez **młodych artystów** i szeroko prezentujących duchowość chrześcijaństwa zarówno zachodniego, jak i wschodniego.

Zobaczyć będzie można **XVI-wieczną Biblię Brzeską**, nasi wolontariusze odpowiadać będą na **pytania** związane z historią, duchowością i nauką Kościoła ewangelicko-augsburskiego, przygotowany będzie **kącik zabaw dla dzieci**, **quiz wiedzy nt. Reformacji**, a także księga, w której będzie można zamieszczać osobiste refleksje, dotyczące słów apostoła św. Pawła: „Zło dobrem zwyciężaj”.

Równo **o północy** zapraszamy wszystkich warszawiaków oraz pozostałych uczestników *Nocy Muzeów* na krótkie **nabożeństwo ekumeniczne** w bogatej oprawie muzycznej prowadzone przez duchownych różnych wyznań w intencji naszego Miasta. W kościele znajdzie się również stanowisko informacyjne Towarzystwa Biblijnego w Polsce z wieloma atrakcjami dla dzieci i młodzieży oraz Diakonii Polskiej.

Zapraszamy!!!

❑

NOWA KSIĄŻKA TADEUSZA ŚWIĄTKA

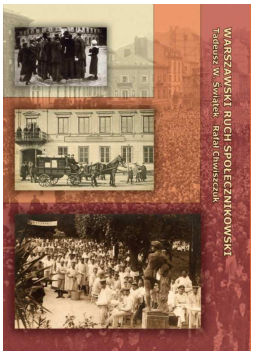

We współpracy z Rafałem Chwiszczukiem znany nam dobrze varsavianista i badacz dziejów stołecznych ewangelików Tadeusz W. Świątek wydał kolejną książkę, mogącą zainteresować każdego miłośnika Warszawy. Jest to wydana w 2010 r. przez Fundację Cultus publikacja „**Warszawski ruch społecznikowski**”. Temat ujęty jest bardzo szeroko – obejmuje instytucje i organizacje dobroczynne (bractwa, przytułki, towarzystwa), placówki medyczne itp. (szpitale, zakłady dla przewlekle chorych, domy starców), placówki wychowawcze i opiekuńcze (szkoły, przedszkola, sierocińce itp.), placówki naukowe i kulturalne, organizacje sportowe i zdrowotne, przedsięwzięcia powstałe z inicjatywy społecznej (cechy rzemieślnicze, organizacje zawodowe i branżowe). Autor podaje nawet przykłady świątyń i pomników, powstałych ze składek i fundacji

społecznych. Każdy obiekt ma swój dłuższy lub krótszy opis, często z ilustracją, zawierający jego historię, spis osób związanych z tą instytucją, charakterystykę działalności itp. Rozdział XI to „Poczet społeczników" – biogramy wybitnych postaci, które w ciągu wieków działały w Warszawie na niwie dobroczynności i społecznikostwa (niestety, wadą tego rozdziału jest niekonsekwentny układ haseł osobowych – nie są ułożone ani alfabetycznie, ani chronologicznie, tak że odnalezienie konkretnej postaci jest utrudnione).

Natomiast zaletą książki jest bogactwo ilustracji (większość ze zbiorów obu autorów), przedstawiających zarówno omawiane osoby, obiekty jak i sceny z codziennego życia końca XIX – pocz. XX w. Czujemy się jak w starej Warszawie – mieście naszych dziadków.

Wśród omawianych organizacji i postaci nie brak oczywiście ewangelików i instytucji założonych i prowadzonych przez naszych współwyznawców. Stanowią one znaczny procent wymienionych obiektów. Społeczność ewangelicka w Warszawie zawsze wyróżniała się postawą nakierowaną na drugiego człowieka – zarówno wśród współwyznawców, jak i szeroko rozumianych współobywateli. Dowodem tego były liczne ewangelickie zakłady opiekuńcze (szkoły, szpitale, ochronki itd.), jak i wysoki procentowy udział członków obu wyznań reformowanych we wszelkich wspominanych powyżej przedsięwzięciach. I w żadnym wypadku działalność ewangelików nie była „niszowa" (jak to z przekąsem zauważył jeden ze współczesnych recenzentów książki – widać od razu, że nie jest to warszawiak, a już na pewno nie STARY WARSZAWIAK!). Dla wszystkich „starych warszawiaków" obecność ewangelików w życiu miasta była rzeczą oczywistą i samą przez się zrozumiałą.

Publikacja na pewno zainteresuje wszystkich miłośników Warszawy, historyków i przewodników. Książka została wydana dzięki dofinansowaniu ze środków m.st. Warszawy. **Można ją otrzymać (bezpłatnie) w Urzędzie Miasta przy ul. Senatorskiej.**

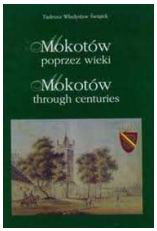

P.S. Również w 2010 r. i również nakładem Fundacji Cultus (przy współpracy Dzielnicy Wola) tandem T. Świątek- R. Chwiszczuk wydał książkę „**Spacerkiem po Woli",** gdzie także są wspominane miejsca i osoby, związane z ewangelicyzmem. Polecamy też wydaną przez oficynę wydawniczą ADAM w 2009 r. interesującą książkę autorstwa Tadeusza Świątka **„Mokotów poprzez wieki"**

E.Ch.

16 ROCZNICA ŚMIERCI KS. SENIORA WALTERA

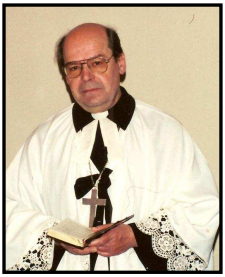

W czwartek 27 stycznia 2011 r. na cmentarzu przy ul. Młynarskiej zebrała się grupa parafian, by złożyć kwiaty na grobie **ks. seniora Jana Waltera**, w 16 rocznicę jego śmierci. Był obecny ks. biskup Zdzisław Tranda z Kościoła Ewangelicko-Reformowanego. Modlitwę przy kamieniu nagrobnym poprowadziła diakon Małgorzata Gaś, która także przypomniała o przypadającej w Wielki Piątek rocznicy śmierci pani Ewy Walterowej.

❑

WSPOMNIENIE O WITOLDZIE STRAUSIE

W dniu 21 stycznia 2011 roku pożegnaliśmy na naszym cmentarzu Witolda Strausa, wieloletniego przewodniczącego Społecznego Komitetu Opieki nad Zabytkami Cmentarza Ewangelicko-Augsburskiego .

Urodził się w Warszawie 18 lutego 1932 roku. Jego przodkowie przybyli do Warszawy z Saksonii w II połowie XVIII wieku .Rodzina Strausów związana była z Warszawą od ponad dwóch stuleci. Należał do pokolenia ,którego dzieciństwo przypadło na dramatyczny okres wojny ,okupacji niemieckiej ,powstania warszawskiego i popowstaniowej tułaczki. Od chwili powrotu do miasta w 1945 roku do niemal ostatnich swych dni działał na jego rzecz. W Warszawie zdał maturę i ukończył studia historyczne na uniwersytecie .Potem pracował w Ministerstwie Kultury, a w latach 60-tych XX wieku pełnił funkcję attache kulturalnego w Pradze. Poznawszy język czeski posiadł dodatkowo zawód tłumacza. Po powrocie z placówki dyplomatycznej oddał się bez reszty pracy społecznej. Działał w Towarzystwie Przyjaciół Warszawy, był jednym ze współorganizatorów Towarzystwa Opieki nad Zabytkami i Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich, a ostatnio także Stowarzyszenia Muzeum Medycyny. We wszystkich tych organizacjach działał aktywnie i wielokrotnie pełnił odpowiedzialne funkcje w strukturach władz. Był wszędzie tam, gdzie potrzebna była pomoc prawna, interwencja w sprawie ratowania niszczejących cerkiewek w Bieszczadach, prawidłowej renowacji zamku w Czersku, ocalenia resztek cmentarza cholerycznego na Pradze czy upamiętnienie osób i instytucji zasłużonych dla miasta. W II połowie lat siedemdziesiątych poświęcił się pracy na rzecz ratowania zabytków naszego cmentarza przy ul. Młynarskiej. Między innymi, z jego inicjatywy w 1984 roku powstał Społeczny Komitet Opieki nad Zabytkami Cmentarza Ewangelicko-Augsburskiego. Witold Straus był jego aktywnym członkiem a

przez ostatnie 16 lat [1993-2009] przewodniczącym Zarządu. Dzięki jego energii, wiedzy, zdolnościom organizacyjnym i dyplomatycznym udało się cmentarz uporządkować, zinwentaryzować nagrobki wymagające rewaloryzacji, wyremontować około 280 zabytkowych grobowców i rzeźb oraz zadbać o systematyczną konserwację zieleni. Zmarł po ciężkiej chorobie 13 stycznia 2011 roku. Jego prochy zostały złożone w grobie rodzinnym na cmentarzu przy ul. Młynarskiej. W pożegnaniu uczestniczyli licznie zebrani przedstawiciele Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, Towarzystwa Przyjaciół Warszawy, Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich, Związku Zawodowego Stowarzyszenia Twórców „Forum", Stowarzyszenia „Pokolenia", Stowarzyszenia Muzeum Medycyny. Obecna była delegacja oddziału TOnZ z Czerska i poczet sztandarowy północno-praskiego Koła TPW oraz liczne grono członków obu warszawskich parafii ewangelickich, od lat uczestniczących w społecznych kwestach na rzecz ratowania zabytków cmentarza. Na życzenie rodziny zmarłego, podczas uroczystości pogrzebowych zorganizowano zbiórkę pieniędzy z przeznaczeniem na renowację zabytkowych grobów. Zebrano ogółem 1276 złotych.

Alicja Sadomska

ODESZŁA DIAKON IRENA HEINTZE…

Diakon Irena Heintze na VII Forum Kobiet Luterańskich w 1998 r.

7 kwietnia 2011 r. w Domu Seniora Tabita zmarła **diakon Irena Heintze** z d. Goller.

Śp. Irena Heintze urodziła się w Warszawie 13 lutego 1913 r., tu ukończyła ewangelickie gimnazjum im. Anny Wazówny i rozpoczęła studia teologiczne na Uniwersytecie Warszawskim. Po studiach w 1938 r. złożyła przed Komisją Kościelną egzamin *pro venia concionandi*. Pracowała jako katechetka w gimnazjach i seminariach nauczycielskich. W czasie okupacji hitlerowskiej pracowała w fabryce obuwia i w fabryce tekstylnej,

a po Powstaniu Warszawskim znalazła się na terytorium Niemiec. Powróciła do Polski już w 1945 roku i rozpoczęła prace w sekretariacie Biskupa Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. W 1946 roku skierowano ją do pracy duszpasterskiej i katechetycznej na Mazurach. Po roku powróciła do Warszawy i kontynuowała prace w sekretariacie Biskupa. W 1952 r. powierzono jej zorganizowanie wydawnictwa kościelnego i tak aż do 1967 r. była redaktorem naczelnym „Zwiastuna". Była laureatką pierwszej edycji Nagrody im. Leopolda Otto w 2003 r.

❑

PAMIĄTKOWE TABLICE

Śp. ks. Jana Hausego:

9 stycznia 2011 r. – dokładnie w dziewięćdziesięciolecie poświęcenia dawnej cerkwi Pułku Keksholmskiego na ewangelicko-augsburski kościół garnizonowy (co miało miejsce 09.01.1921r.) w obecnym kościele Wniebowstąpienia Pańskiego przy ul. Puławskiej nastąpiło odsłonięcie tablicy, upamiętniającej księdza **Jana Hausego,** w obecności pocztu sztandarowego, wojskowych, księży i licznie zgromadzonych wiernych z obu warszawskich parafii ewangelickich. Podziękowanie wygłosił syn, ks. Paweł Hause, podkreślając wybitną skromność ojca, który zapewne byłby zażenowany (ale też i usatysfakcjonowany) tak uroczystą ceremonią.

E.Ch.

Śp. ks. gen. Adama Pilcha:

3 kwietnia 2011 r. w kościele Ewangelicko-Augsburskim Wniebowstąpienia Pańskiego odsłonięto pamiątkową tablicę poświęconą ks. gen. Adamowi Pilchowi, który rok temu (10. 04. 2010 r.) zginął wraz ze wszystkimi pasażerami w katastrofie samolotu prezydenckiego pod Smoleńskiem.

Nabożeństwo miało bardzo uroczysty charakter, przy tablicy stał poczet sztandarowego i warta honorowa WP. Obecni byli duchowni różnych wyznań, przedstawiciele władz państwowych, licznie zgromadzeni warszawscy ewangelicy. Kazanie podczas nabożeństwa wygłosił ks. prof. Bogusław Milerski. Aktu odsłonięcia dokonały żona i córka śp. ks. Adama Pilcha w asyście biskupów: ks. Jerzego Samca, ks. Jana Cieślara i ks. ppłk Mirosława Woli.

Aldona Karska

Śp. bp Mieczysława Cieślara:

Fot. Jarosław Deczyński

Podczas nabożeństwa 27 marca w kościele Ewangelicko-Augsburskim św. Mateusza w Łodzi dziękowano Bogu za życie i służbę Biskupa Mieczysława Cieślara – zwierzchnika Diecezji Warszawskiej w latach 1995-2010 i proboszcza łódzkiej parafii, który niespełna rok temu zginął w wypadku samochodowym.

Nabożeństwo zgromadziło nie tylko łódzkich parafian, ale przedstawicieli innych parafii Diecezji Warszawskiej, przede wszystkim tych, w których pełnił służbę. W nabożeństwie wzięli udział duchowni z kościoła ewangelicko-metodystycznego i rzymskokatolickiego. Kazanie wygłosił Biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego – ks. Jerzy Samiec, a odsłonięcia tablicy dokonał zwierzchnik Diecezji Warszawskiej – bp Jan Cieślar. Nabożeństwo uświetnił występ połączonych chórów parafii z Łodzi i Zgierza. Uczestnicy nabożeństwa spotkali się jeszcze na krótkiej modlitwie przy grobie śp. bp. Mieczysława Cieślara na cmentarzu ewangelickim.

Aldona Karska

CZY WIECIE, ŻE…

W książce K. Sokoła „Russkaja Warszawa" wydanej w Moskwie w 2002 r. znaleźć można taki fragment:

Dawna cerkiew Piotra i Pawła. W 1900 roku minister wojny Kuropatkin zaproponował opracowanie projektu pojemnej i niedrogiej cerkwi wojskowej. Ich budowę zalecano w odległych garnizonach i na nieprawosławnych ziemiach Cesarstwa. Mikołaj II zaaprobował tę propozycję. Powołana komisja wybrała projekt inżyniera wojskowego F. M. Wierzbickiego – jednonawową , zbudowaną z cegły cerkiew z dzwonnicą o dachu namiotowym, której kosztorys wynosił 40 tys. rubli. Pierwszą taką cerkiew zbudowano w Peterhofie dla Kaspijskiego Pułku Piechoty. Wkrótce budowa typowych cerkwi wojskowych rozpoczęła się w całym Cesarstwie, wzniesiono ich ponad pięćdziesiąt, w tym około dziesięciu w Polsce pod panowaniem rosyjskim.

Jedna z pierwszych typowych cerkwi wojskowych była zbudowana w Warszawie dla lejb-gwardii Pułku Keksholmskiego. Położenie kamienia węgielnego miało miejsce w czerwcu 1902 r., a poświęcenie pod wezwaniem św. Piotra i Pawła – 7 listopada 1904 r. Prace budowlane prowadził architekt W. Junosza-Piotrowski. Wewnątrz znajdowały się marmurowe tablice, wyszczególniające miejsca bitew pułku i nazwiska poległych oficerów. Wśród szczególnie czczonych w cerkwi przedmiotów wyróżniała się starożytna ikona, znaleziona w mieście Keksholmie podczas wyzwalania go od Szwedów w 1710 r. i podarowana pułkowi dwieście lat później. Przechowywano tu również ewangelię, ofiarowaną pułkowi przez carycę Elżbietę Piotrównę oraz krzyż z drzewa oliwkowego, rosnącego na grobie

keksholmczyków, poległych w bitwie pod Czesmen . Cerkiew znajdowała się na Polu Mokotowskim w pobliżu ceglanych koszar pułku, zbudowanych w 1900 r. 29 czerwca 1910 r. Pułk Keksholmski uroczyście świętował swoje dwustulecie. W tym dniu przed koszarami odsłonięto pomnik założyciela pułku Piotra I – brązowe popiersie na czterometrowej kolumnie z granitu (został zdemontowany w latach 20.)

Podczas niemieckiej okupacji cerkiew zamknięto. W styczniu 1921 r. świątynia została garnizonowym kościół ewangelickim. Wówczas zostało zmienione wnętrze cerkwi, zostały tam umieszczone tablice z nazwiskami tych, co zginęli za niepodległość Polski. W latach 1931-1934 nowi gospodarze dokonali przebudowy obiektu, aby zlikwidować prawosławny wygląd świątyni. Zmieniono kopuły cerkwi i dzwonnicy, zbito okładziny i ozdoby w stylu rosyjskim. W r. 1944 budowla znacznie ucierpiała, ale już po trzech latach została odbudowana. Dziś jak dawniej znajduje się tu garnizonowy kościół ewangelicki Wojska Polskiego pw. Wniebowstąpienia Pańskiego[3]. Budynek byłej cerkwi można zobaczyć przy ul. Puławskiej 2a. Mimo przebudowy wyraźnie widać jego prawosławną architekturę.

(K. G. Sokoł: "Russkaja Warszawa", Moskwa 2002 - *tłum. E.Ch.)*

150 rocznica…

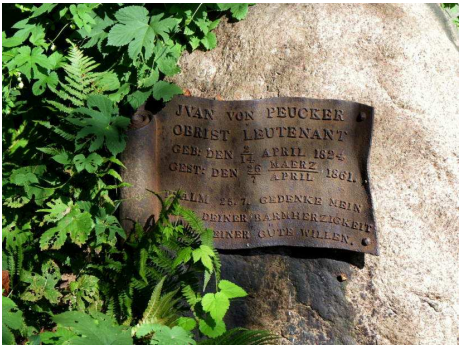

Dnia 7 kwietnia minęła 150 rocznica śmierci ppłk. **Jana Peuckera**, pochowanego na naszym cmentarzu (al. D grób 85).

Skromny żeliwny krzyż osadzony na granitowym głazie upamiętnia honorowy i szlachetny postępek tego oficera. Jan Peucker popełnił samobójstwo, nie chcąc uczestniczyć w tłumieniu manifestacji na Placu Zamkowym.

Wydarzenia lat 1861-62 giną w cieniu Powstania Styczniowego. Ale właśnie wtedy rozgrywały się sprawy, które zmieniły ducha narodu i miały doprowadzić do czynu zbrojnego. Nie zabrakło w tych wydarzeniach i ewangelików, którzy choć często niedawno przybyli na ziemie polskie, to z zaangażowaniem włączali się w sprawy swej nowej ojczyzny.

Serię manifestacji patriotycznych rozpoczął pogrzeb generałowej **Sowińskiej,** wdowy po obrońcy Woli, pochowanej na cmentarzu reformowanym w czerwcu 1860 r. Zgromadził on wielotysięczne rzesze warszawiaków.

Wśród Pięciu Poległych (ofiar manifestacji 27 lutego 1861 r.) znajdziemy nazwisko ewangelika **Marcelego Karczewskiego**.

W ich uroczystym pogrzebie w dniu 2 marca, obok abpa Antoniego Fijałkowskiego i rabina Ber Meiselsa brali udział: generalny superintendent

[3] W istocie obecnie kościół należy do „cywilnej" Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Wniebowstąpienia Pańskiego, niemniej jednak tradycyjnie wiele uroczystości o charakterze wojskowym odbywa się własnie w tym kosciele

Juliusz Ludwig oraz pastorzy **Leopold Marcin Otto** i **Józef Spleszyński** (ref.**)** - widzimy ich na znanym obrazie Aleksandra Lessera z 1861 r.

I wreszcie masakra w dniu 8 kwietnia 1861 r. na placu Zamkowym, która zakończyła okres patriotycznej euforii i nadziei.

Dzień wcześniej Jan Peucker odmówił strzelania do manifestantów. Pamięć jego czynu nie zaginęła, choć grób czasami bywał nieco zaniedbany. Obecnie opiekę nad nim objęła młodzież z wolskiego 47 Gimnazjum przy ul. Grenady.

E. i M. Ch.

OGŁOSZENIA…

Może ktoś spośród Zborowników ma zbyteczny **radioodbiornik**, emitujący m.in. II Program Polskiego Radia na falach UKF i mógłby go podarować starszej, niepełnosprawnej osobie.

(Kontakt z Diakonią Parafialną za pośrednictwem Kancelarii)

Wnętrza
WYKOŃCZENIE
REMONTY
Tel. 501 313 046
MEBLE NA WYMIAR
GARDEROBY * ZABUDOWA WNĘK * MEBLE KUCHENNE

WAŻNE ADRESY I TELEFONY

Parafia Ewangelicko-Augsburska Św. Trójcy:

✉ul. Kredytowa 4, 00-062 Warszawa,
☎(22) 556-46-60, fax: (22) 827-86-37
Adres internetowy: **www.trojca.waw.pl**
e-mail: **warszawa-trojca@luteranie.pl**
e-mail do Rady Parafialnej: **rada-warszawa-trojca@luteranie.pl**
konto bankowe: Nr 48 1020 1156 0000 7802 0056 1654
kancelaria parafialna czynna od wtorku do piątku w godz. 9^{00}-18^{00}
(w lipcu i sierpniu w godz. 9^{00}-16^{00})
w niedziele: po nabożeństwie głównym
(w poniedziałki i soboty kancelaria jest nieczynna)
Kościół Świętej Trójcy, pl. Małachowskiego 1, nabożeństwa w każdą niedzielę o godz. 10^{30} i 19^{00}

Cmentarz Ewangelicko-Augsburski:

✉ul. Młynarska 54/58, 01-171 Warszawa, ☎(0-22)632-1014
Kancelaria cmentarna czynna z wyjątkiem sobót i niedziel: w godz. 10^{00}-15^{00}
www.cmentarz.luteranie.waw.pl

LUX MED TABITA - Niepubliczny Zakład Opiekuńczo-Leczniczy

✉ul. Długa 43, 05-510 Konstancin-Jeziorna,
faks: 22-737-64-56,
sekretariat (czynny g. 8^{00}-15^{00}) ☎ 22-737-64-00
recepcja (czynna całą dobę): ☎ 22-737-64-04
Konto bankowe: Nr 73 1020 1169 0000 8102 0076 3466
e-mail: tabita@poczta.onet.pl
Kaplica "Tabita" – nabożeństwa w każdą niedzielę o godz. 11^{00}

Kościół Warszawa-Włochy:

✉ul. Cietrzewia 22, 02-492 Warszawa, ☎(22)863-77-86
Nabożeństwa w każda niedzielę o godz. 10^{00}

❖❖❖

Parafia Ewangelicko-Augsburska Wniebowstąpienia Pańskiego

✉ul. Puławska 2A; 02-566 Warszawa; ☎ (22)849-77-05
fax: (22)848-10-58
Adres internetowy: www.luteranie.pl/warszawa-pulawska
e-mail: pulawska@luteranie.pl
Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego, ul. Puławska 2, nabożeństwa w każdą niedzielę o godz. 10^{00}

Zespół redakcyjny: Aldona Karska, ks. Piotr Gaś,
Rysunek kościoła na okładce: Joanna Tiunin

Do użytku wewnętrznego